

דף ז.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' שקלים פ"ד הי"א

מְשַׁיְגִיעַ ראש חֹדֶשׁ נִסָּן אֵין מְקַרְיָבִין קְרִבְנוֹת צְבוּר אֶלָּא
מִתְרוּמָה חֲדָשָׁה. וְאִם לֹא בָאָה הַחֲדָשָׁה לְוַקְחִין מִן
הַיִּשָּׁנָה. לְפִיכָף אִם הִגִּיעַ ראש חֹדֶשׁ נִסָּן וַיֵּשׁ עִמָּהֶן
בְּהֵמוֹת לְתַמִּידִים מִתְרוּמָה יִשְׁנָה פּוֹדִין אוֹתָן וַיּוֹצְאִין
לְחֵלִין אֶף עַל פִּי שֶׁהֵן תְּמִימִין וַיִּפְלוּ דְמִיָּהֶן לְתְרוּמָה
יִשְׁנָה שְׁמֻקִּיצִין בָּהּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ. שְׁתַּנְאֵי בֵּית דִּין הוּא עַל
כָּל הַבְּהֵמוֹת שְׁלוֹקְחִין לְתַמִּידִין שְׁאֵם לֹא יִהְיוּ צְרִיכִין
לָהֶן יֵצְאוּ לְחֵלִין

עין משפט ב.

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ו הי"ג

תּוֹדָה שְׁשַׁחֲטָה לְשֵׁם שְׁלָמִים עֲלֵתָה לְבַעָלִים. וּשְׁלָמִים
שְׁשַׁחֲטָן לְשֵׁם תּוֹדָה לֹא עָלוּ לְבַעָלִים. לְפִי שֶׁהַתּוֹדָה
נִקְרְאת שְׁלָמִים וּשְׁלָמִים לֹא נִקְרְאוּ תּוֹדָה:

עין משפט ג.

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ו הי"ז

שְׁשַׁחֲטָה לְשֵׁם אָדָם אַחַר שֶׁהוּא מְחַיֵּב חֲטָאת. אֶפְלוּ חֲטָאת
שְׂאִינָה קְבוּעָה הָרִי זֶה פְּסוּלָה:

• כסף משנה: תודה ששחטה לשם שלמים וכו'. פירקא קמא דזבחים (דף ד):

עין משפט ד. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פט"ו ה"ח

אָבֵל אִם שְׁחָטָה לְשֵׁם אֶחָד שֶׁהוּא מְחַיֵּב עוֹלָה הֲרִי זוֹ
כְּשֶׁרָה וְלֹא עֲלֹתָהּ לְבַעֲלִים. וְכִפֹּר עָלָיו וְלֹא עַל חֵבְרוֹ
שֶׁהוּא מְחַיֵּב חֲטָאת כְּמוֹתוֹ:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פט"ו ה"ד

שְׁחָטָה לְשֵׁם מֵת כְּשֶׁרָה - וְלֹא עֲלֹתָהּ לְבַעֲלִים שְׂאִין כְּפָרָה
לְמֵתִים. שְׁחָטָה לְשֵׁם מִי שְׂאִינוֹ מְחַיֵּב קֶרֶבֶן כָּלֵל לֹא
חֲטָאת וְלֹא עוֹלָה וְלֹא שְׂאֵר קֶרֶבָנוֹת. הֲרִי זוֹ פְּסוּלָה.
שְׂמָא מְחַיֵּב הוּא וְאִינוֹ יוֹדֵעַ:

עוֹלָה שֶׁשְׁחָטָה עַל מִי שְׂאִינוֹ מְחַיֵּב קֶרֶבֶן כָּלֵל לֹא עֲלֹתָהּ
לְבַעֲלִים. שֶׁהֲרִי שְׁחָטָה שְׂלֵא לְשֵׁם בְּעַלְיָהּ. וְאִף עַל פִּי
שְׂזָה שֶׁשְׁחָטָה לְשֵׁמוֹ אִינוֹ מְחַיֵּב כְּלוּם בְּעֵנְיָנוֹ. אִי אֶפְשָׁר
שְׂלֵא יִהְיֶה חַיֵּב כְּפָרָה לְשָׂמִים שְׂאִין לְךָ אָדָם בִּישְׂרָאֵל
שְׂלֵא עֶבֶר מֵעוֹלָם עַל מְצוֹת עֲשֵׂה:

כ. כסף משנה: שחטה לשם מת כשירה וכו'. מימרא דרבא שם: שחטה לשם מי שאינו
חייב קרבן כלל וכו'. גם זה מימרא דרבא שם (דף ז') ולקמן בסמוך אבאר:

ל. כסף משנה: עולה ששחטה על מי שאינו מחוייב קרבן כלל וכו'. נלמד ממ"ש בסמוך
שאמר רבא גבי חטאת בפ"ק דזבחים (דף ז') אלא שיש לגמגם ששם נתן טעם שמא
מחוייב הוא ואינו יודע וכאן נתן טעם שא"א שלא יהיה חייב כפרה לשמים וכו' ובגמרא
נתנו טעם זה ולא הראשון. ומשמע לי דרבינו הוה גריס בגמרא תרווייהו כלשון שכתבם
והוי כיהיב תרי טעמי חדא שמא מחוייב הוא ואינו יודע ועוד שודאי הוא מחוייב שאין
לך אדם מישראל וכו':

דף ז:

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ו הט"ו

עוֹלָה הַבָּאָה לְאַחַר מִיתָהּ * שְׁעֵשָׂאָה שְׁלֹא לְשֵׁם בְּעֻלְיָהּ
עֲלֶתָהּ לְבָעָלִים לְשֵׁם חוֹבָה. שְׂאִין בְּעָלִים לְאַחַר מִיתָהּ:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' תשובה פי"א ה"ד

אָף עַל פִּי שֶׁהַתְּשׁוּבָה מְכַפֶּרֶת עַל הַכֹּל * וְעֲצָמוֹ שֶׁל יוֹם
הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר. יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵן מִתְּכַפְּרִים לְשַׁעֲתָן וְיֵשׁ
עֲבֵרוֹת שְׂאִין מִתְּכַפְּרִים אֲלָא לְאַחַר זְמַן. כִּיצַד. עֶבֶר אָדָם
עַל מַצּוֹת עָשָׂה שְׂאִין בָּהּ כֶּרֶת וְעָשָׂה תְּשׁוּבָה אִינוֹ זֶז
מִשֵּׁם עַד שֶׁמוֹחֲלִין לוֹ, וּבִאֲלוֹ נֶאֱמַר 'שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹכְבִים
אֲרָפָה מִשׁוֹבְתֵיכֶם' וְגו'. עֶבֶר עַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׂאִין
בָּהּ כֶּרֶת וְלֹא מִיתַת בֵּית דִּין וְעָשָׂה תְּשׁוּבָה, תְּשׁוּבָה
תּוֹלָה וְיוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, וּבִאֲלוֹ נֶאֱמַר 'כִּי בַיּוֹם הַזֶּה
יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם'. עֶבֶר עַל כֶּרֶת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין וְעָשָׂה
תְּשׁוּבָה, תְּשׁוּבָה וְיוֹם הַכְּפוּרִים תּוֹלִין וְיִסּוּרִין הַבָּאִין
עָלָיו גּוֹמְרִין לוֹ הַכְּפָרָה. וְלְעוֹלָם אֵין מִתְּכַפֵּר לוֹ כְּפָרָה

מ. כסף משנה: עולה הבאה לאחר מיתה וכו'. מימרא דרבא בפרק קמא דזבחים (דף ז:):
ואע"ג דאיכא מאן דפליג עליה התם פסק כרבא דבתרא הוא:

נ. כסף משנה: אע"פ שהתשובה מכפרת וכו' עד סוף הפרק. ברייתא שם שאל רבי מתיא
בן חרש את רב"ע ברומי שמעת ארבעה חלוקי כפרה שהיה רבי ישמעאל דורש אמר
ל"י שלשה הן ותשובה עם כל אחד מהן כלומר שלשה הם הנחלקים שיש עבירה שהיא
נצרכה לכלם עבר על עשה כו' ושב אינו זז משם עד שמוחלין לו וכו' ומסיים בה כלשון
רבינו:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

גְּמוּרָה עַד שְׂיבּוּאוֹ עָלָיו יִסּוּרִין, וּבְאֵלוֹ נֶאֱמַר 'וּפְקַדְתִּי
 בְּשֵׁבֶט פְּשָׁעִם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם'. בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים
 בְּשֵׁלָא חֲלַל אֶת הַשֵּׁם בְּשָׁעָה שְׁעָבַר אֲבָל הַמְּחַלֵּל אֶת
 הַשֵּׁם אֵף עַל פִּי שְׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה וְהִגִּיעַ יוֹם הַכַּפּוּרִים
 וְהוּא עוֹמֵד בְּתְשׁוּבָתוֹ וּבָאוּ עָלָיו יִסּוּרִין אֵינוֹ מְתַכַּפֵּר לוֹ
 כְּפָרָה גְּמוּרָה עַד שְׂיָמוּת. אֲלָא תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים
 וְיִסּוּרִין שְׁלֹשָׁתָן תּוֹלִין וּמִיָּתָה מְכַפֵּרֶת שְׁנֶאֱמַר 'וּנְגַלָּה
 בְּאֲזְנֵי ה' צְבָאוֹת' וְגו' 'אִם יִכְפֹּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד
 תִּמָּתוֹן':

עין משפט ד. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ו ה"א

כָּל הַזְּבָחִים שֶׁנִּשְׁחָטוּ בְּמַחְשֶׁבֶת שְׁנוּי הַשֵּׁם * . בֵּין
 בְּקַרְבָּנוֹת יָחִיד בֵּין בְּקַרְבָּנוֹת צְבוּר. כְּשֵׁרִים אֲלָא שְׁלָא

ס. כסף משנה: כל הזבחים שנשחטו במחשבת שינוי השם וכו'. משנה בריש זבחים.
 ומ"ש ואחד המשנה שם הזבח בשעת שחיטה או בשעת קבלה או בשעת הולכה או
 בזריקה. גם זה משנה שם (דף י"ג). ומ"ש בין בקרבנות יחיד בין בקרבנות הצבור. מתבאר
 בפ"ק דזבחים (דף ד') דשנוי קדש ישנו בצבור כביחיד אבל שינוי בעלים לא שייך בצבור
 שהרי הכל בעליו: כיצד לא עלו לשם חובה וכו' וכן אם שחט עולות ראובן וכו'. שם בגמ'
 יליף מקראי דבין שינוי קדש בין שינוי בעלים בעינן ככולהו קרבנות לשמן למצוה ובפסח
 וחטאת לעכב. ומ"ש בד"א כשעקר שם הזבח בזדון אבל אם טעה ודימה שזו העולה
 שלמים הוא וכו'. בפ' התכלת (דף מ"ט) איפליגו אמוראי עקירה בטעות אי היא עקירה
 או לא ורבא דהוא בתרא אמר דעקירה בטעות לא היא עקירה ואביי נמי משמע דסבר
 כוותיה ובפסחים פ' אלו דברים [דף ע"ב]. מתמה גמרא אמתני' דהתם שמע מינה עקירה
 בטעות היא עקירה משמע דס"ל דלא היא עקירה. ומ"ש וכן החטאת והפסח שעשאן
 במחשבת שינוי השם בטעות כשרים וכו'. הוא מה שכתבתי בסמוך דאיתא בפ' אלו דברים
 גבי הפסח: וכן עולת העוף שמלקה וכו'. אריש פירקא קאי דקתני כל הזבחים שנשחטו
 במחשבת שינוי השם כשרים אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה חוץ מן החטאת והשתא

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

עָלוּ לִבְעָלִים לְשֵׁם חוֹבָה. חוּץ מִן הַחֲטָאת וְהַפֶּסַח שְׂאֵם
 נַעֲשׂוּ בְּמַחְשֶׁבֶת שְׁנוּי הַשֵּׁם פְּסוּלִין. וְאַחַד הַמְּשָׁנָה שֵׁם
 הַזֶּבַח בְּשַׁעַת שְׁחִיטָה אוֹ בְּשַׁעַת קִבְּלָה אוֹ בְּשַׁעַת הוֹלְכָה
 אוֹ בְּזְרִיקָה כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. כִּי צִד לֹא עָלוּ לְשֵׁם חוֹבָה. כְּגוֹן
 שֶׁשָּׁחַט עוֹלָה לְשֵׁם שְׁלָמִים לֹא עָלְתָה לִבְעָלִים לֹא מִשּׁוּם
 עוֹלָה שֶׁהֵם חִיבִין בָּהּ וְלֹא מִשּׁוּם שְׁלָמִים. אֲלֵא חִיבִין
 לְהֵבִיא זֶבַח אַחֵר. וְכֵן אִם שָׁחַט עוֹלָת רְאוּבֵן לְשֵׁם
 שְׁמֵעוֹן לֹא עָלְתָה לֹא לְרְאוּבֵן וְלֹא לְשְׁמֵעוֹן. בְּמָה דְּבָרִים
 אֲמוּרִים כְּשֶׁעָקַר שֵׁם הַזֶּבַח בְּזִדוֹן. אֲבָל אִם טָעָה וְדָמָה
 שְׁזוֹ הָעוֹלָה שְׁלָמִים הִיא וְעָשָׂה כָּל עֲבוֹדוֹתֶיהָ לְשֵׁם
 שְׁלָמִים עָלְתָה לִבְעָלִים לְשֵׁם חוֹבָה. וְכֵן הַחֲטָאת וְהַפֶּסַח
 שֶׁעָשָׂאן בְּמַחְשֶׁבֶת שְׁנוּי הַשֵּׁם בְּטָעוֹת כְּשָׂרִים. שֶׁעָקְרָה
 בְּטָעוֹת אֵינָה עָקְרָה. וְכֵן עוֹלַת הָעוֹף שֶׁמְלַקָּה אוֹ שֶׁמְצָה
 דָּמָה בְּמַחְשֶׁבֶת שְׁנוּי הַשֵּׁם כְּשָׂרָה וְלֹא עָלְתָה לִבְעָלִים.
 וְחֲטָאת הָעוֹף פְּסוּלָה:

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ו הי"א

הַפֶּסַח שֶׁשָּׁחַטוּ בְּמַחְשֶׁבֶת שְׁנוּי הַשֵּׁם **ע**. בֵּין שְׁשָׁנָה שְׂמוֹ
 לְשֵׁם זֶבַח אַחֵר בֵּין שְׁשָׁנָהוּ לְשֵׁם חֲלִין פְּסוּל שְׁנֵאמַר

קאמר דהוא הדין לקרבן העוף דשינוי השם פסול בחטאת ובעולה כשר אלא שלא עלה
 לבעלים לשם חובה והוא מבואר במשנה פ' קדשי הקדשים (ס"ד):

ע. כסף משנה: הפסח ששחטו במחשבת שינוי השם וכו'. אפשר שהטעם מדכתיב ביה לה'
 משמע דלשם חולין פסול: בד"א ששחטו בזמנו וכו' אבל אם שחטו שלא בזמנו במחשבה
 שלא לשמו כשר. משנה בריש זבחים כל הזבחים שנובחו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו
 לבעלים לשם חובה חוץ מן הפסח והחטאת הפסח בזמנו והחטאת בכל זמן. ומ"ש אפילו

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

וְאָמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לֵה". בַּמָּה דְבָרִים אָמוּרִים
שֶׁשְּׁחָטוּ בְזִמְנוֹ שֶׁהוּא יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר בְּנִיטָן אֶפְלוֹ
שֶׁחָטוּ בְּשַׁחֲרִית בְּמַחְשֶׁבֶת שְׁנוּי הַשֵּׁם פָּסוּל. אֲבָל אִם
שֶׁחָטוּ שְׁלֹא בְזִמְנוֹ בְּמַחְשֶׁבֶה שְׁלֹא לְשִׁמוֹ כָּשֵׁר. שְׁלֹא
לְשֵׁם בְּעֲלִיו נַעֲשָׂה כְּמִי שֶׁאֵין לוֹ בְּעֲלִים בְּזִמְנוֹ וּפָסוּל:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ו ה"א
עיין לעיל עין משפט ד

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ו ה"ד

חֲטָאת שֶׁשְּׁחָטָהּ לְשֵׁם זֶבַח אַחֵר * כְּגוֹן שֶׁשְּׁחָטָהּ לְשֵׁם
עוֹלָה אוֹ לְשֵׁם אֶשֶׁם אוֹ לְשֵׁם שְׁלָמִים. פָּסוּלָה כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְנוֹ. אֲבָל אִם שֶׁחָטָהּ לְשֵׁם חֲלִין. הֲרִי זוֹ כְּשֶׁרָה וְלֹא
עֲלָתָה לְבְּעֲלִים:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' קרבן פסח פ"ד ה"י

הַמְּפָרִישׁ מַעוֹת לְפִסְחוֹ וְהוֹתִירוֹ * יָבִיא הַמוֹתֵר שְׁלָמִים.
הַמְּמַנֶּה אַחֲרֵים עַל פִּסְחוֹ וְעַל חֲגִיגָתוֹ. הֲרִי הַמַּעוֹת שֶׁיִּקַּח

שחטו בשחרית וכו'. שם במשנה (דף י"ב) פלוגתא דתנאי ופסק כבן בתירא דפסל משום
דשקלי וטרו אמוראי אליביה והראב"ד שכתב על דברי רבינו א"א זהו כבן בתירא ור'
יהושע מכשיר עכ"ל. משיג עליו למה הניח ר' יהושע דהוא מארי דגמרא טפי וכבר כתבתי
טעם לדבר. ומ"ש שלא לשם בעליו נעשה כמי שאין לו בעלים בזמנו ופסול. בפסחים פרק
תמיד נשחט (דף ס':) בעיא דאיפשיטא:

פ. כסף משנה: חטאת ששחטה לשם זבח אחר וכו' אבל אם שחטה לשם חולין הרי זה כשירה
וכו' עד ואין החולין מחללין קדשים. מימרות אמוראים בס"פ ב"ש (זבחים מ"ו):

צ. כסף משנה: המפריש מעות לפסחו והותירו יביא המותר שלמים. פ"ק דזבחים (דף ט'
מימרא דר"נ: הממנה אחרים על פסחו ועל חגיגתו וכו' עד סוף הפרק. בפרק האשה (דף

צ') וכרבי דפליגי אמוראי אליביה ובפלוגתא דרבא ור' זירא פסק כמאן דמחמיר:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

מֵהֶן בְּחֻלְקָם חֲלִין. אַף עַל פִּי שֶׁזֶה הַפְּרִישׁ טָלָה לְפִסְחוֹ
וְזֶה הַפְּרִישׁ מְעוֹת לְפִסְחוֹ וְלָקַח מִמֶּנּוּ הַמְּעוֹת וּמְנָהוּ עַל
פִּסְחוֹ הָרִי הַמְּעוֹת חֲלִין שְׁעַל מְנַת כֵּן הִקְדִּישׁוּ יִשְׂרָאֵל
אֶת פִּסְחֵיהֶן וְאֶת חֲגִיגָתָן וְאֶת מְעוֹת פִּסְחֵיהֶן וְחֲגִיגָתָן: